

ÜGYÉSZSÉGI KÖZLÖNY

A LEGFŐBB ÜGYÉSZSÉG
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2006. december 31.

FELHÍVÁS!

Felhívjuk tisztelt Előfizetőink figyelmét a közlőny utolsó oldalán közzétett tájékoztatóra és a 2007. évi előfizetési árainkra

TARTALOM

	Oldal		Oldal
HATÁROZATOK		SZEMÉLYI HÍREK	
62/2006. (XI. 23.) AB határozat	594	Megkövetés	612
248/2006. (XII. 5.) KE határozat katonai főügyész és legfőbb ügyész helyettesének kinevezéséről	603	Kinevezések	612
249/2006. (XII. 5.) KE határozat legfőbb ügyész helyettesének kinevezéséről	603	Áthelyezések	612
272/2006. (XII. 18.) KE határozat vezérőrnagyi előléptetésről	603	Megbízások	612
		Vezetői tisztségről lemondás	612
UTASÍTÁSOK		Szolgálati viszony megszűnések	612
23/2006. (ÜK. 12.) LÜ utasítás a vagyonyilatkozat átadásáról, kezeléséről és az abban foglalt adatok védelméről szóló 10/2001. (ÜK. 7.) LÜ utasítás módosításáról	603	KÖZLEMÉNYEK	
KÖRLEVELEK		Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére	613
5/2006. (ÜK. 12.) együttes főv. körlevél a vádképviselő, illetve a másod- és harmadfokú büntetőbírósi eljárás során előterjeszhető egyes ügyészi nyilatkozatokról és indítványokról	611	Pályázati felhívás katonai főosztályvezető ügyészi állás betöltésére	614
		Helyesbítés	614

HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság 62/2006. (XI. 23.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos megállapítására, valamint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetésére irányuló indítványok, továbbá alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Országgyűlés az Alkotmány 2. § (1) bekezdését sértő, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő azáltal, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. §-ában az ellenvetés intézménye, továbbá a X. Fejezetben a vádemelési határidő szabályozásánál nem nyújtott hatékony jogvédelmi eszközt a büntetőeljárásban részt vevő személyeknek a nyomozó hatóság és az ügyész számára megállapított törvényi határidők túllépése ellen.

Az Országgyűlés jogalkotói feladatának 2007. március 31. napjáig köteles eleget tenni.

2. Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 216. § (1) és (3) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság elutasítja azt a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetésére irányuló indítványt, amely szerint a törvényalkotó alkotmányellenes helyzetet idézett elő azzal, hogy a nyomozó hatóság és az ügyész eljárása ellen a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény IX. fejezete IV. Címében nem biztosította a bírósági jogorvoslatot.

4. Az Alkotmánybíróság a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 216. § (1) és (3) bekezdésében meghatározott határidők túllépéséhez kapcsolódó jogkövetkezmények megállapítására és a rendelkezések kiegészítésére irányuló indítványt visszautasítja.

5. Az Alkotmánybíróság a Budapesti V. és XIII. kerületi Ügyészség B. 6210/2004/I-III. számú, valamint a B. 6210/2004/2-II. számú tájékoztatása ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A nyomozó hatóság és az ügyész részéről elkövetett eljárási szabálysértések jogkövetkezményeinek, illetve a bírósági jogorvoslat hiányának egyes kérdéseivel összefüggésben több indítvány, valamint egy alkotmányjogi panasz érkezett. Ezeket az Alkotmánybíróság – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065.) (a továbbiakban: Ügyrend) 28. § (1) bekezdése alapján – egyesítette és együttesen bírálta el.

1.1. Az indítványozó eredetileg a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény (a továbbiakban: 1973. évi Be.) 145. § (1)–(6) bekezdése alkotmányellenességének utólagos vizsgálata iránt fordult az Alkotmánybírósághoz. A rendelkezések szerint a nyomozó hatóság a nyomozás befejezésétől számított 8 napon belül volt köteles az iratokat az ügyésznek megküldeni, akinek 30 napon belül kellett eldöntenie, hogy vádat emel, pótnyomozást rendel el, a nyomozást felfüggeszti vagy megszünteti. A határidőt kivételesen 30 nappal lehetett meghosszabbítani.

Az indítványozó álláspontja szerint a 145. § sértette az Alkotmány 55. § (1) bekezdését, mivel a jogszabályhely a személyi szabadságtól megfosztásra irányuló eljárás tekintetében „joghézagot” tartalmazott, továbbá ellentétes volt az 1973. évi Be. 9. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéssel, amely szerint bírósági eljárás csak törvényes vád alapján indulhatott.

Az indítványozó a joghézagot abban látta, hogy az 1973. évi Be. 145. §-a nem rendelkezett arról, „milyen eljárás követendő, illetve melyik szerv által, és milyen eljárási cselekmények foganatosíthatók abban az esetben, amennyiben az ebben a szakaszban meghatározott intézkedések megtételére előírt szigorúan záros határidők már eltelték”. Álláspontja szerint „a joghézag miatt a kérdéses jogszabályhelyben meghatározott cselekmények ügyészség általi megtételére előírt határidők elmulasztásával az ügyészség elvesztette a hatáskörét és az illetékességét az adott ügyben történő további eljárásra, tehát az eljárási jogosítványa automatikusan érvényét veszíti”. Sérelmezte, hogy az 1973. évi Be. 145. §-ának egyetlen szabálya sem rendezte: „a harminc napon túli jogvesztés bekövetkezésekor melyik az a hatóság, amely kimondja azt, hogy jogvesztés következett be, és ennek következtében időn túliság miatt az eljárás nem folytatható.” Ezért kérte a „joghézag miatt alkotmányellenes jogszabály” megsemmisítését, illetőleg a joghézag megszüntetését.

1.2. Az indítványozó a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) hatálybalépését

követően az indítványt a Be. 216. § (1) és (3) bekezdése tekintetében tartotta fenn. Az indítvány kiegészítéseként – az Alkotmány 2. § (1) bekezdése alapján az eljárási garanciák és a jogállamiság összefüggéseire, valamint az Alkotmány 57. § (2) bekezdése alapján a büntető hatalom gyakorlásának állami kockázatára hivatkozva – az Alkotmánybíróságtól annak megállapítását kérte, hogy a Be. 216. § (1) és (3) bekezdésében meghatározott határidők elmulasztása jogvesztőnek minősül, a határidőn túli ügyészi vádemelés nem felel meg a törvényes vád követelményeinek, így a határidőn túl benyújtott vádemelés folytán megindított bírósági eljárás – a törvényes vád hiánya miatt – törvénysértő, azaz jogellenes.

1.3. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 21. § (2) bekezdésének, valamint 37. §-ának rendelkezéseire hivatkozva csak a jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatát és a megjelölt jogszabályhely megsemmisítését kérte. Az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlata szerint – eljárásában az indítvány tartalmát és nem elnevezését tekinti irányadónak. Mivel az indítvány tartalmilag mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására és megszüntetésére is irányult, az Alkotmánybíróság ebből a szempontból is elbírálta.

1.4. Az Alkotmánybíróság beszerezte az igazságügy-miniszter véleményét az indítványról.

2.1. A másik indítványozó a nyomozó hatóság, illetve az ügyész számára az 1973. évi Be.-ben előírt „ügyintézési” határidők túllépése elleni hatékony jogorvoslat hiányával összefüggő, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kérte.

Az indítványozó az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében meghatározott jogorvoslathoz való jog sérelmének tartotta azt, hogy az 1973. évi Be. az érintettek számára nem nyújtott hatékony jogvédelmi eszközt arra az esetre, ha az ügyészség és a nyomozó hatóság elmulasztja a törvényben előírt „ügyintézési” határidőket. Az indítványozó hivatkozott a 72/1995. (XII. 15.) AB határozat megállapítására, miszerint „[a] jogbiztonság és a jogállamiság alkotmányos követelménye sérül ezért ama törvényhozói mulasztás miatt, mely az egyébként tételesen előírt ügyintézési határidők – a közigazgatási szerv mulasztásából eredő – be nem tartása ellen nem nyújt hatékony jogvédelmi eszközt az ügyfél számára.” (ABH 1995, 351, 354–355.).

2.2. Az 1973. évi Be. hatályon kívül helyezését követően az indítvány módosításával kapcsolatos alkotmánybírósági felhívásra az indítványozó nem nyilatkozott.

Az Alkotmánybíróság a hatályát veszített jogszabály alkotmányellenességét – az Abtv. 38. § (1) bekezdése szerinti bírói kezdeményezés és a 48. § szerinti alkotmányjogi panasz kivételével – nem vizsgálja. Ugyanakkor, ha az indítványban megjelölt jogszabály időközben hatályát veszti, de a helyébe lépő jogszabály azonos rendelkezési kör-

nyezetben szintén tartalmazza a sérelmezett rendelkezést, akkor az új rendelkezés tekintetében folytatja az eljárást. (137/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 456, 457.; 1271/B/1997. AB határozat, ABH 2004, 1183, 1185.) Ez irányadó a jelen ügyben is, mivel a Be. sem változtatta meg az indítványban sérelmezett szabályozási helyzetet.

3. A harmadik indítványozó azt kifogásolta, hogy a Be. IX. Fejezet IV. Címe – 195–199. §: „Jogorvoslat a nyomozás során” – a „nyomozó-vádhatóság” eljárási szabálysértési esetén nem ad jogorvoslati lehetőséget a bíróság előtti felülvizsgálatra. Álláspontja szerint ez sérti az Alkotmány 57. § (1) bekezdését (bírósághoz fordulás joga) és 57. § (5) bekezdését (jogorvoslathoz való jog). Ezért az Abtv. 1. § e) pontja alapján – figyelemmel a 49. § (1) bekezdésre – mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetésére tett indítványt.

Az indítványozó ezen túlmenően az Abtv. 1. § d) pontja alapján – figyelemmel a 48. § (1) bekezdésre – alkotmányjogi panasszal élt a Budapesti V. és XIII. kerületi Ügyészség B. 6210/2004/I–III. számú, valamint a B. 6210/2004/2-II. számú – általa határozatként megjelölt – tájékoztatása ellen. Véleménye szerint a Be. 195. § (4) bekezdésének második mondatában és a 196. §-ban foglalt azon rendelkezések, amelyek az ügyészi határozat elleni jogorvoslat elbírálását csak az ügyészi szervezeten belül teszik lehetővé, sértik az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében foglalt bírósághoz fordulás jogát, ezért kérte e rendelkezések megsemmisítését. Kérte továbbá e rendelkezések „alkalmazhatósága kizárását a Nyom 154/2002. sz., KÜNYH, Legfőbb Ügyészség előtti nyomozati eljárás, illetve a XI.B. 1521/2004 sz. PKKB előtt büntetőeljárás tekintetében, a KÜNYH Nyom. 154/2002 2004. április 14-én kelt vádirat, továbbá a Bp.i V-XIII. kerületi Ügyészség B. 6210/2004/I-III. sz. Bp. június 17-én, illetve B. 6210/2004/2-II.sz. 2004 szeptember 22. keltű határozatai tekintetében.”

II.

Az Alkotmánybíróság az indítványok elbírálásánál a következő rendelkezéseket vette figyelembe:

1. Az Alkotmány rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„55. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabadságra és a személyi biztonságra, senkit sem lehet szabadságától másként, mint a törvényben meghatározott okokból és a törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.”

„57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és

pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

[...]

(5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslással élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

2. A Be. rendelkezései:

„2. § (1) A bíróság az ítélezés során törvényes vád alapján jár el.

(2) Törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.”

„3. § (3) Ha e törvény kivételt nem tesz, a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság határozatai, valamint az ügyész és a nyomozó hatóság intézkedései ellen, illetőleg, ha e törvény azt lehetővé teszi, az ügyész és a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztása miatt jogorvoslatnak van helye.”

„64. § (1) Az egyes eljárási cselekmények teljesítésére nyitva álló időtartamot (határidő), illetve azt az időtartamot, amelynek két eljárási cselekmény között el kell telnie (időköz), a törvény határozza meg, és a határidőt a törvény alapján a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság állapítja meg. A határidőt órákban, napokban, hónapokban vagy években kell megállapítani.”

„195. § (1) Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata rendelkezést tartalmaz – ha e törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

[...]

(3) A panasznak – ha e törvény kivételt nem tesz – nincs halasztó hatálya. Kivételesen indokolt esetben a határozatot hozó, illetőleg a panaszt elbíráló a határozat végrehajtását a panasz elbírálásáig felfüggesztheti.

(4) Ha a határozatot hozó a panasznak három napon belül nem ad helyet, köteles azt haladéktalanul felterjeszteni az elbírálásra jogosulthoz. Az ügyész határozata elleni panaszt a felettes ügyész, a nyomozó hatóság határozata elleni panaszt az ügyész a hozzá érkezésétől számított tizenöt, megszüntető határozat esetén harminc napon belül határozattal bírálja el.

(5) A panasz elbírálásáról a panaszt tevőt – a határozat hatályon kívül helyezése, illetőleg a megváltoztatása esetén azokat is, akikkel a határozatot közölték – értesíteni kell. A panaszt elbíráló határozat ellen további jogorvoslatnak – a (6) bekezdés eseteit kivéve – nincs helye.

(6) A 149. § (3) bekezdése, a 150. § (2) bekezdése, a 151. § (4) bekezdése, valamint a 153. § (2) bekezdése szerinti határozat, továbbá a 151. § (2) bekezdése szerinti

ügyészi határozat elleni panaszt elutasító határozat ellen a kézbesítéstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó ügyészségnél felülbírálati indítvány terjeszthető elő, az ügyészség a felülbírálati indítványt az iratokkal és indítványával együtt három napon belül megküldi a bíróságnak.

[...]

(8) A törvényben kizárt, az elkésett és a nem jogosulttól származó panaszt indokolás nélkül el kell utasítani.

196. § Az, akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, e törvény eltérő rendelkezése hiányában ellenvetést tehet. Ha az ellenvetés megalapozott, a szükséges és indokolt intézkedéseket az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság megteszi.”

„216. § (1) Az ügyész, ha a 193. § (1) bekezdése szerinti eljárási cselekményt maga végezte, ennek megtörténte után, ha pedig azt a nyomozó hatóság végezte, az iratok hozzá érkezését követő harminc napon belül az ügy iratait megvizsgálja, és ennek eredményéhez képest

a) további nyomozási cselekményt végezhet, vagy az elvégzéséről rendelkezhet,

b) a nyomozást felfüggesztheti,

c) a nyomozást megszüntetheti,

d) vádat emel vagy határoz a vádemelés részbeni mellőzéséről, illetőleg a vádemelés elhalasztásáról.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt határidőt az ügyészség vezetője kivételes esetben harminc nappal meghosszabbíthatja. Nagy terjedelmű ügyben az ügyészség vezetőjének javaslatára a felettes ügyész kivételesen ennél hosszabb – legfeljebb kilencven napos – határidőt is engedélyezhet. A határidőt az (1) bekezdés a) pontjában szabályozott esetben a nyomozási cselekmény elvégzésétől kell számítani.”

„228. § (1) Akire nézve az ügyész e fejezet szerinti eljárásában hozott határozata rendelkezést tartalmaz, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

(2) Ha az ügyész a panasznak három napon belül nem ad helyet, azt haladéktalanul köteles felterjeszteni a felettes ügyészhez.

(3) A felettes ügyész a panaszt a hozzáérkezésétől számított tizenöt napon belül határozattal bírálja el. A felettes ügyész – ha a panaszt alaposnak találja – a határozatot megváltoztathatja, vagy hatályon kívül helyezheti, és a határozatot hozó ügyészt új határozat hozatalára utasíthatja, ellenkező esetben a panaszt elutasítja. A panaszt el kell utasítani akkor is, ha az elkésett vagy nem jogosulttól származik.

(4) A panasz elbírálásáról a panaszt tevőt – a határozat hatályon kívül helyezése, illetőleg a megváltoztatása esetén azokat is, akikkel a határozatot közölték – értesíteni kell. A panaszt elbíráló határozat ellen további panasznak nincs helye.

(5) Vádemelés miatt nincs helye jogorvoslatnak.”

III.

Az indítványok részben megalapozottak.

A)

Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt megállapította, hogy a Be. 195. § (4) bekezdésben „[a]z ügyész határozata elleni panaszt a felettes ügyész [...] bírálja el” szövegrész, továbbá a 196. § alkotmányellenességére alapozott alkotmányjogi panasz az Abtv. 48. §-ában meghatározott feltételei hiányoznak. Az Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az, akinek a jogséremlé az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az alkotmányjogi panaszt a jogerős határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

A rendelkezésre álló iratokból az Alkotmánybíróság megállapította: az indítványozó által megjelölt, a Budapesti V. és XIII. kerületi Ügyészség B. 6210/2004/1-III. számú, valamint a B. 6210/2004/2-II. számú levele nem ügyészi határozat, hanem csupán tájékoztatás, hogy a vádemeléssel az ügy bírósági szakaszba jutott, és az indítványozó beadványát továbbították a bírósághoz. Az alkotmányjogi panaszban sérelmezett szabályokat ténylegesen nem alkalmazták, az ügyészségi tájékoztatás nincs összefüggésben sem azzal, hogy az ügyész határozata elleni panaszt a felettes ügyész bírálja el [Be. 196. § (4) bekezdés], sem azzal, hogy az, akit az ügyész intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, ellenvetést tehet, és az ellenvetés alapján a szükséges és indokolt intézkedéseket az ügyész teszi meg (Be. 196. §).

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 29. § e) pontja alapján visszautasította.

B)

Az Alkotmánybíróság megállapította: a jogalkotót nem terheli alkotmányértő mulasztás amiatt, hogy a Be.-ben a nyomozó hatóság és az ügyész számára a nyomozás és a vádemelés szakaszára meghatározott eljárás határidők túllépéséhez nem fűz büntetőeljárás jogkövetkezményeket, továbbá nem alkotmányellenes, hogy az ügyészi vádemelésre előírt határidő nem jogvesztő.

1. Az Abtv. 49. § (1) bekezdése alapján mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására akkor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő. Az Alkot-

mánybíróság nemcsak akkor állapít meg alkotmányellenes mulasztást, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen jogszabály nincs, hanem akkor is, ha az adott kérdésben van ugyan szabályozás, de alapvető jogok érvényesüléséhez szükséges garanciák hiányoznak, illetve, ha a hiányos szabályozás alapvető jogok érvényesítését veszélyezteti. [A gyakorlat összegezése pl. 17/2005. (IV. 28.) AB határozat, ABH 2005, 175, 194.; 40/2005. (X. 19.) AB határozat, ABH 2005, 427, 443–444.; 12/2006. (IV. 24.) AB határozat, ABK 2006. április, 274, 281.] A mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapításához tehát két feltételnek kell együttesen megvalósulnia: a jogalkotó mulasztásának és az ennek folytán előidézett alkotmányellenes helyzetnek.

2. A Be. 64. § (1) bekezdése a határidőt az egyes eljárási cselekmények teljesítésére nyitva álló időtartamként definiálja. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy történt-e alkotmányértő mulasztás a nyomozási, illetve a vádemelési szakaszban meghatározott törvényi eljárási határidők túllépésének szankcionálásánál.

2.1. A büntető igazságszolgáltatást érintő alkotmánybírósi döntések elvi alapja, hogy demokratikus jogállamban a büntetőhatalom az állam alkotmányosan korlátozott közhatalmi jogosítványa a bűncselekmény elkövetőinek felelősségre vonására. A bűncselekmények a társadalom jogi rendjének sérelmét jelentik, és a büntetés joga kizárólag az államot mint közhatalmat illeti. A büntető igazságszolgáltatás állami monopóliumból a büntető igény érvényesítésének kötelezettsége következik. [42/2005. (XI. 14.) AB határozat, ABH 2005, 504, 517–518.]

Az Alkotmánybíróság határozataiban megfogalmazott alkotmányos követelmények érvényesülése szempontjából garanciális jelentőségű, hogy a törvényalkotó a büntető hatalom tényleges gyakorlására feljogosított és kötelezett szervezetek: a nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság számára milyen határidőket állapít meg, és azokhoz milyen következményeket fűz. A hatóságok eljárási cselekményeinek teljesítésére meghatározott időtartamok többféle, a jogállamhoz, a tisztességes eljáráshoz, a személyi szabadsághoz és a védelem jogához tartozó alkotmányos értéket szolgálnak. Ezek: a büntetőeljárás folyamatosságának és mielőbbi befejezésének ösztönzése, az igazság kiderítését elősegítő eljárási alapelvek érvényesítése, az eljáró hatóságok cselekvésének kiszámíthatóvá tétele, az alkotmányos alapjogokat korlátozó eljárási cselekmények időbeli korlátozása, illetve szükségességének időszakonkénti felülvizsgálata.

Az eljárási határidők garanciális jelentőségének hangsúlyozása nem ellentétes azzal, hogy a nyomozó hatóság és az ügyész eljárási cselekményeire megállapított határidők túllépésének – főszabályként – nincs büntető eljárási jogi következménye, azaz nincs jogvesztő vagy a megkésett eljárási cselekményt érvénytelenítő hatása, sőt a mulasztó hatóság köteles a szükséges eljárási cselekményt mielőbb pótolni.

2.2. Az Alkotmánybíróság nem tekinti alkotmánysértő mulasztásnak, hogy a nyomozási szakaszban a törvényalkotó nem szankcionálta (jogvesztés, érvénytelenség) a Be.-ben a nyomozó hatóság és az ügyész határidő-túllépését.

Az Alkotmánybíróság a 72/1995. (XII. 15.) AB határozatban elutasította azt az indítványt, amely sérelmezte, hogy az államigazgatási eljárásról szóló akkor hatályos törvényben megállapított ügyintézési határidők nem jogvesztő jellegűek (ABH 1995, 351.). A határozat kifejtette: a törvényhozót nem terheli mulasztás az ügyintézési határidő túllépését jogvesztő hatállyal nem sújtó szabályozási megoldás miatt. Az államigazgatási szerv vagy az államigazgatási ügy intézésére feljogosított más szerv az ügyfelek jogait és kötelezettségeit megállapítani hivatott hatóság. A törvényhozónak a jogbiztonság követelményét a szabályozás során feltétlenül szem előtt kell tartania. Sértene a jogbiztonság alkotmányos követelményét, ha a határidőt – akár objektív okból, akár elbírálói mulasztás miatt – túllépő hatóság döntését nem lehetne érvényesnek tekinteni, ugyanis vitás jogviszonyok tömege – sem köz-, sem magánérdekkel meg nem indokolhatóan – lezáratlanul maradna. (ABH 1995, 351, 352.)

A jelen ügyben a mulasztás megítélésénél szintén relevánsak azok a tételek, amelyeket a jogállamiság, ezen belül a jogbiztonság és az eljárás garanciák összefüggésére általánosságban a 9/1992. (I. 30.) AB határozatban (ABH 1992, 59, 65.), a büntető hatalomra speciálisan pedig a 11/1992. (III. 5.) AB határozatban (ABH 1992, 77, 84–85.) fogalmazott meg az Alkotmánybíróság. Megállapította, hogy az Alkotmány nem biztosít alanyi jogot az anyagi igazság érvényesülésére. Ezek a jogállam céljai és feladatai. Az Alkotmány az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges – és az esetek többségében alkalmas – eljárásra ad jogot. A büntető igény érvényesítésének eljárási módjával, a büntetőeljárással szemben azonban alapvető követelményként jelentkezik az igazság megállapítása a bűncselekmény elkövetése, az elkövető személye és büntethetősége tekintetében. Ez alapvető feltétele annak, hogy a büntetőjogi felelősség kérdésében igazságos bírósági döntés szülessen. [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.]

Az Alkotmánybíróság több határozatában következetesen képviselte azt az álláspontot, hogy a büntető igény érvényesítésének kockázata az államot terheli. A jogállamban a bűnüldözésnek szigorú anyagi jogi és eljárási jogi korlátok között kell folynia, a bűnüldözés sikertelenségének kockázatát pedig az állam viseli. Ez a kockázatelosztás az ártatlanság vélelmének alkotmányos garanciája [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1990, 59, 70.]. A büntető igény elévülési szabályai visszamenőleges módosítására irányuló törvényhozói törekvések kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította: nem hárítható az elkövetőre annak terhe, hogy az állam mulasztása miatt a büntetőeljárás ideális célja, az igazságos és rendeltetését betöltő büntetés kiszabása nem teljesülhet. Ennek az alkotmányos te-

herelosztásnak a szempontjából közömbös, hogy az állam rosszul vagy egyáltalán nem érvényesítette a büntető igényét, és közömbös az is, hogy milyen okból [11/1992. (III. 5.) AB határozat ABH, 1992, 77, 92.]. Ezekből az alkotmányos tételekből azonban nem következik, hogy az alkotmányos büntetőjog garanciarendszere teljesen kizárja az olyan eljárási megoldásokat, amelyek csökkentik a büntető igény érvényesítése kudarcának állami kockázatát [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 254–255.].

Az Alkotmánybíróság ilyen kockázatsökkentő megoldásnak tekinti, hogy a nyomozó hatóság, valamint az ügyész határidő-túllépését a Be. nem szankcionálja jogvesztéssel vagy érvénytelenséggel. Az eljárási határidők hatósági túllépése ugyanis nem érinti az érvényesítendő büntető igényt; az állam büntető hatalma alapján a konkrét ügyekben eljáró hatóságok – objektív okokra visszavezethető vagy vétkes – késedelme, tértelensége a büntethetőségre megállapított elévülési időn belül nem akadályozhatja meg a büntető felelősségre vonás folyamatának előre haladását. Az ügyésznek és a nyomozó hatóságnak az Alkotmányból és a hivatalból való eljárás alapelvéből fakadó kötelessége, hogy a büntetőeljárást megindítsa és folytassa, illetve megindításától és folytatásától elzárkózzon, ha annak törvényi feltételei fennállnak (Be. 6. §), függetlenül attól, hogy a törvényben az eljárási cselekményre előírt időtartam már eltelt. A Be. szabályozása megakadályozza, hogy az eljárási cselekményeknek (pl. feljelentés elutasítása, nyomozás megszüntetése, vádemelés) az előírt határidőn túli, így alakilag hibás teljesítése érvénytelenné tegye a hatóságok eljárását, holott azt sem az objektív igazság megállapítása, sem az eljárásban részt vevő személyek jogainak védelme nem indokolja.

A törvényalkotói mulasztás vizsgálatánál figyelembe kell venni azt is, hogy a konkrét büntetőeljárás a büntető hatalom gyakorlására feljogosított állami szervezetek tagjainak gyakorlati működése, amelyre nemcsak a Be., hanem a szervezeti és szolgálati viszonyokat szabályozó más törvények is érvényesek. Az eljárási határidők túllépése a nyomozó hatóság tagjainak, illetve az ügyészeknek olyan eljárási szabálysértése, amelyet a büntető eljárási jog rendszerén kívül, a foglalkoztatási jogviszony, illetve a fegyelmi és/vagy a büntetőjogi felelősség körében kell szankcionálni. A törvényalkotó a nyomozó hatóság tagjaira vonatkozó szabályokat a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvényben, az ügyészre irányadókat pedig az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvényben határozta meg. Amennyiben az eljárási határidők túllépése bűncselekményt, pl. hivatali visszaélést, jogellenes fogvatartást, bűnpártolást, vesztegetést valósít meg, a nyomozó hatóság tagját, illetve az ügyészt a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény szabályai alapján kell felelősségre vonni. Az ügyész, illetve a nyomozó hatóság tagja büntető törvénybe ütköző eljárási kötelességszegése – a felelősség jogerős

megállapítása után – alapot adhat rendkívüli büntetőeljárás jogorvoslati eszköz, a perújítás igénybevételére (408. §).

3. A 2. pontban kifejtett indokok alapján az Alkotmánybíróság azt sem tekinti jogalkotói mulasztásnak, illetve alkotmányellenes helyzetnek, hogy az ügyész vádemelésére a Be. 216. § (1) és (3) bekezdésében megállapított határidők túllépése nem jogvesztő, továbbá nincs kihatással a bíróság eljárásának alapját jelentő és kereteit meghatározó vád „törvényességére”.

3.1. Nem ellentétes a jogállamiság alapvető elemét képező jogbiztonsági követelményekkel, hogy az ügyész számára nyitva álló eljárási határidőn túl történő vádemelés is törvényes, alkalmas a bírósági eljárás megalapozására, érvényességének nem feltétele a határidő megtartása. A jogbiztonság az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát kívánja meg, a jogintézmények csak az eljárási normák megtartása mellett működnek alkotmányosan. A jogbiztonság elve azonban tág mérlegelési és döntési lehetőséget hagy nyitva a jogalkotó számára, hiszen a jogállamiság más elvek érvényesülését is megköveteli, és ezek a jogbiztonság követelményével ütközhetnek [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.].

Az Alkotmány az igazságszolgáltatást, a bűncselekmény elkövetőinek megbüntetését a bíróság funkciójaként határozza meg [45. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés]. A funkció teljesítésének – főszabályként – elengedhetetlen feltétele, hogy az ügyészség teljesítse a közzvádlói jogállásból adódó alkotmányos feladatát [51. § (1) és (2) bekezdés]. Az elévülési időn belül az állami büntető igény érvényesítését – ha ennek feltételei a nyomozás alapján fennállnak – nem hiúsíthatja meg az, hogy az eljáró ügyész a vádemelésre meghatározott 30, illetve 60, nagy terjedelmű ügyben kivételesen 90 napos határidőt túllépi. Az ilyen következmény kockázatot jelentene magára a jogbiztonságra is.

A vádemelés – mind büntetőeljárás, mind alkotmányos szempontból – kiemelkedő mozzanata a büntető felelősségre vonás rendjének. Ugyanakkor – az állam büntető igényének érvényesítésével kapcsolatban a 2. pontban kifejtett érvekre tekintettel indokoltan – a vádemelésre előírt határidő elmulasztása nem valósít meg kiemelt eljárási szabálysértést, jogkövetkezményei azonosak az eljárás nyomozási szakaszában a nyomozó hatóság, illetve az ügyész számára előírt határidők túllépésének következményeivel. Az ügyészség alkotmányos feladatainak teljesítéséhez fűződő érdekek indokolják, hogy a határidő-túllépés ne a büntető igény érvényesíthetőségére legyen kihatással, hanem a büntetőeljáráson kívül, az ügyészi szolgálati viszony jogi szankcióit, ezen belül a vétkesség esetén a fegyelmi felelősséget, bűncselekmény elkövetésekor pedig a büntetőjogi felelősségre vonást vonja maga után.

3.2. Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy a Be. 216. § (1) és (3) bekezdés rendelkezései nem állnak alkotmányosan értékelhető összefüggésben az Alkotmánynak a személyi szabadságot garantáló 55. § (1) be-

kezdésével, valamint az ártatlanság vélelmét rögzítő 57. § (2) bekezdésével.

Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Be. 216. § (1) és (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

3.3. Az Alkotmánybíróságnak az Alkotmányban és az Abtv.-ben rögzített hatásköre nem terjed ki jogszabályok alkotására, így a Be. 216. § (1) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezések kiegészítésére. Ezért az erre irányuló indítványt az Ügyrend 29. § b) pontja alapján visszautasította.

C)

Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében normatív tartalommal rögzített jogállamiságból a büntető hatalom gyakorlására irányadó követelményeket és a jogbiztonságot sértő mulasztást állapított meg, mivel a Be. 196. §-ában meghatározott „ellenvetés” nem jelent hatékony jogvédelmet a büntetőeljárás résztvevői (Be. V. fejezet) számára a nyomozó hatóságot és az ügyészt – a nyomozási szakaszban – kötelező eljárási határidők túllépése ellen. A hatékony jogvédelem hiányát okozza továbbá az, hogy a vádemelésre a törvényben meghatározott határidő túllépését az érintettek egyáltalán nem – még ellenvetés útján sem – kifogásolhatják.

Az Alkotmánybíróság a hatékony jogvédelem kérdését – az indítványnak megfelelően – a jogorvoslatihoz való joggal, valamint a jogállamisággal és a jogbiztonsággal összefüggésben vizsgálta.

1.1. A Be. az alapvető rendelkezések között rögzíti, hogy „ha e törvény azt lehetővé teszi, az ügyész és a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztása miatt jogorvoslatnak van helye”. [Be. 3. § (3) bekezdés.] A törvény 196. §-a a nyomozási szakaszban, a nyomozó hatóság és az ügyész mulasztása ellen jogorvoslatként az „ellenvetést” teszi lehetővé. A Be. 196. §-hoz fűzött indokolás szerint az „ellenvetés informális, alakszerűséghez és határidőhöz nem kötött jogorvoslat, s ennek alapján a szükséges és indokolt intézkedéseket a nyomozó hatóság, illetve az ügyész megteszi”. A vádemelési szakaszban az ügyész mulasztása ellen – a Be. 228. §-ának megfelelően – nincs helye ellenvetésnek, vagy más jogi eszköznek.

Az intézkedés elmulasztása körébe tartozik az eljárási cselekményekre a törvényben rendelkezésre álló határidő túllépése. A Be. 196. § szabálya alapján az ezt sérelmező ellenvetés elbírálása annak a feladata, aki nem tartotta meg a határidőt. A Be. e rendelkezését érintő, az ügyészi, illetve nyomozó hatósági feladatokat meghatározó végrehajtási szabályok alapján az ellenvetést ahhoz kell továbbítani, akinek mulasztását az érintett sérelmezi. Az ellenvetést maga az ügyész, illetve a nyomozó hatóság tagjának mulasztása esetén, a nyomozó hatóság vezetője bírálja el.

A törvényalkotó a büntetőeljárásban a bírósági eljárás elhúzódsága miatt a „kifogás” jogintézményének – 2006. április 1. napjától hatályos – bevezetésével megteremtette azt a jogorvoslati eszközt, amivel a vádlott, a védő és a magánfél a bíróság számára megállapított törvényi határidő elmulasztása ellen felléphet. A kifogást – a Legfelsőbb Bíróság kivételével – a mulasztó bíróságnál egy fokkal magasabb bíróság bírálja el. [Be. 262/A–262/B. §]

1.2. Az Alkotmánybíróság határozataiban sokféle szempontból fejtette ki a jogorvoslati jog alkotmányos tartalmát. Az Alkotmány a különböző eljárásokra vonatkozó törvényi szabályozásra bízta a jogorvoslati formák megjelenését, a jogorvoslatot elbíró fórumok megállapítását, valamint annak meghatározását, hogy hány fokú jogorvoslati rendszer érvényesülhet (1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.). Az Alkotmány alapjogként azonban csak a hatósági döntések ellen biztosítja a jogorvoslati jogot. Az alapjog lényegi tartalma a jogalkotótól csak azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.].

Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította: az alkotmányossági megítélés szempontjából az ellenvetés nem jogorvoslat, az Alkotmány 57. § (5) bekezdése a hatóságok mulasztása ellen alapjogként nem biztosít jogorvoslatot. Ennek következtében nem sérti a jogorvoslati jogot az ellenvetés Be. 196. § szerinti szabályozása, továbbá az sem, hogy a vádemelésre megállapított törvényi határidő túllépése ellen az érintettek egyáltalán nem léphetnek fel.

2.1. Az Alkotmánybíróság a közigazgatás „hallgatásáról” szóló 72/1995. (XII. 15.) AB határozatban megállapította: az államigazgatási eljárást szabályozó, akkor hatályos törvények nem biztosítottak sem jogorvoslati lehetőséget, sem más hatékony jogi eszközt az ügyfélnek arra, hogy a közigazgatási határozat meghozatalát – a jogszabályokban előírt elintézési határidő huzamos idejű elmulasztása okán – kikényszeríthesse. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ez a törvényhozói mulasztás a jogállamiság tartalmi elemét képező jogbiztonság alkotmányos követelményét sértette, mivel a vizsgált szabályozás alapján rendelkezésre álló eszközök (a közigazgatási szervek kártérítési felelőssége, illetve a felettes szervhez fordulás lehetősége) nem nyújtottak hatékony jogvédelmet (ABH 1995, 351, 354–355.).

A jelen ügyben az Alkotmánybíróságnak azt kellett értékelnie, hogy az ellenvetés szabályozása, illetve a vádemelésre az ügyésznek adott határidő túllépése elleni fellépés lehetőségének hiánya – a jogállamiság és az alkotmányos büntetőjog követelményei tükrében – milyen hatással van a büntetőeljárásban részt vevő személyek jogvédelmének hatékonyságára. Ennek megítéléséhez szintén a jogál-

lamiság, a jogbiztonság és az eljárási garanciák összefüggésére vonatkozó tételek az irányadóak.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatának releváns lényege, hogy az eljárási garanciák alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.]. A megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban sérelmet szenved a jogbiztonság. A jogállamiságból, ezen belül a jogbiztonságból következő követelmény, hogy a jogalkotó az eljárási szereplők jogait és kötelezettségeit hatékony biztosítékok mellett szabályozza. A jogbiztonság szempontjából különösen fontosak az olyan jogszabályi rendelkezések, amelyek garantálják, hogy megfelelő alappal lehessen számítani a törvény előírásait megtartó jogalkalmazói magatartásra, a jelen esetben a nyomozó hatóság és az ügyész feladatainak törvényi határidő szerinti teljesítésére.

Az Alkotmánybíróság már működése kezdetén rögzítette: „A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.” [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, 454, 456.]

2.2. A jogállamiság, valamint az alkotmányos büntetőjog követelményei megkívánják, hogy az állam a büntető hatalmát olyan szabályok szerint gyakorolja, amelyek egyensúlyt teremtenek az egyéneket az állammal szemben védő garanciális rendelkezések, ezen belül elsősorban a büntetőeljárás alá vont személy alkotmányos jogainak védelme és a büntető igazságszolgáltatás megfelelő működésével kapcsolatos társadalmi elvárások között [42/2005. (XI. 14.) AB határozat, ABH 2005, 504, 518.].

Az Alkotmány nem rendelkezik szövegszerűen a büntető igény „ésszerű” időn belül való elbírálásának követelményéről. Az Alkotmánybíróság azonban a büntetőeljárás egyszerűsítését szolgáló jogintézmények alkotmányossági vizsgálata kapcsán megfogalmazta, hogy a szabályozással szemben a jogállamiság normatív tartalmából és a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogból levezethető alkotmányos követelmény az állami büntető igény megfelelő időn belüli érvényesítése és elbírálása. Ezekben a döntésekben hangsúlyt kapott az a tapasztalat, hogy a büntetőjogi felelősségre vonás elhúzódsága károsan befolyásolja a büntető igazságszolgáltatás működését és tekintélyét. A büntetőeljárás késedelme jelentősen megnehezíti a bűncselekmény elkövetésének és az elkövető kilétének bizonyítását, kedvezőtlen hatással van a sértett jogaira és érdekeire, továbbá arra a nemkívánatos következményre vezet, hogy időben igen távolra kerül egymástól a bűncselekmény elkövetése és a büntetés megállapítása [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 254.].

2.3. A büntető ügyekben eljáró hatóságok eljárási szabályszerűségei az alkotmányosság sérelme szempontjából

különböző súlyúak, bizonyos eljárási szabálysértések az alkotmányos garanciák sérelmével járhatnak [vö.: 49/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABH 1998, 372, 377.]. A nyomozó hatóság és az ügyész részéről a törvényi határidő túllépése, ennek következményeként a nyomozás, illetve a vádemelés kérdésében való késedelmes döntés az érintett személyeknek jelentős hátrányt okozhat. A büntetőeljárás elhúzódása a terhelt számára önmagában sérelmes, még akkor is, ha nincs korlátozva a személyi szabadságában (pl. vagyoni jogok korlátozása a lefoglalás, zár alá vétel vagy biztosítási intézkedés útján). A büntető hatóságok késedelme a sértetteket, illetve a vagyoni jogaikban korlátozott egyéb érdekelteket is hátrányosan érintheti.

Az Alkotmánybíróság a 42/1993. (VI. 30.) AB határozatban fejtette ki részletesen, hogy a büntetőeljárás folyamata lehetőséget teremt az egyén alapvető alkotmányos jogainak: szabadságának (Alkotmány 55. §), szabad mozgásának és tartózkodási helye szabad megválasztásának, a lakóhely vagy az ország elhagyásához való jognak [58. § (1) bekezdés], a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adat védelméhez való jognak [59. § (1) bekezdés] a korlátozására. A lehetséges korlátozások nem csupán a büntetőeljárás alá vont személyt érintik, hanem érinthetik az eljárásban tanúként részt venni köteles, vagy a bizonyítékok megszerzése érdekében alkalmazott eljárási cselekményeket (szemle, lefoglalás, házkutatás, motozás stb.) eltérni köteles „kívülről” személyek alkotmányos alapjogait is. (ABH 1993, 300, 305.)

A nyomozási és a vádemelési határidők megtartása a bűncselekmények következtében sérelmet szenvedett személyek jogainak és érdekeinek védelmét közvetlenül is szolgálja: számíthatnak rá, hogy a törvényben meghatározott időkeretben élhetnek eljárási jogaikkal (Be. 51. §), továbbá érvényesíthetik a bűncselekménnyel összefüggő kártérítési igényüket (Be. 54. §). A büntető bíróság jogerős ítéletének megfelelő időben történő megszületéséhez is közvetlen érdekük fűződik, mivel a döntés kötelező erővel rendelkezik a bűncselekmény elkövetésének és az elkövető személyének tekintetében, ha a bűncselekményből származó vagyoni jogi igények felől polgári bíróság dönt.

2.4. Az Alkotmánybíróság – mérlegelve egyrészt a nyomozó hatóság és az ügyész határidő-túllépéséből, az eljárás emiatti elhúzódásából az alkotmányos alapjogokra, illetve alkotmányosan védett érdekekre hátrányos következmények súlyát, másrészt az ellenvetés szabályozását, illetve a vádemelésre rendelkezésre álló határidő túllépése elleni fellépés lehetőségének hiányát – megállapította, hogy a büntetőeljárás nem hatósági résztvevői számára a törvényhozó nem biztosított hatékony jogvédelmet.

Mivel a hatósági határidő-túllépésnek – a határozatban korábban kifejtett indokok alapján – nincs önálló büntetőeljárási szankciója, a jogállamiság-jogbiztonság érvényesülése megköveteli, hogy az érintettek a büntetőeljárásnak a bírósági szakaszt megelőző folyamatában is rendelkezzenek olyan jogvédelmi eszközzel, amely részükről is

megfelelő ráhatást biztosít a hatóságoknak meghatározott eljárási határidők megtartására. A büntetőeljárásban részt vevő, a hatóságok késedelme által hátrányosan érintett személyeknek olyan „felszólamlási” lehetőséget kell kapniuk, amely megfelelő védelmet nyújt az eljárásnak a nyomozó hatóság és az ügyész határidő-túllépéséből, illetve a vádemelési határidő elmulasztásából adódó elhúzódása ellen.

A vádemelési szakaszban semmilyen eszköz nincs a határidő-túllépés jelzésére, a nyomozási szakaszban igénybe vehető ellenvetés pedig nem tekinthető hatékonynak. Mivel az ellenvetést maga a mulasztással vádolt ügyész, illetve az állítólagosan mulasztó nyomozó hatóság vezetője bírálja el, nincs biztosítva, hogy a sérelmezett határidő-túllépésről a nyomozó hatóság vezetőjének értékelése az ügyész, az ügyész részéről történt elbírálás pedig a felettes ügyész tudomására jusson. E nélkül a szabályozás nem garantálja a mulasztás objektív, elfogulatlan megítélését, azt, hogy a mulasztó hatóság a történetek indoklására kényszerüljön, lehetőség legyen a szükséges intézkedések felsőbb szintű meghatározására, továbbá az esetlegesen indokolt fegyelmi és büntetőjogi jogkövetkezmények kezdeményezésére.

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság a hatékony jogvédelem hiánya miatt a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet megállapította, és az Abtv. 49. §-a (1) bekezdésének megfelelően, határidő tűzésével felhívta a törvényhozót jogalkotási kötelezettségének teljesítésére.

D)

Az Alkotmánybíróság megállapította: a törvényalkotót nem terheli az Alkotmány 57. § (1) és (5) bekezdését sértő, így alkotmányellenes mulasztás a tekintetben, hogy a Be. IX. fejezet IV. Címének rendelkezései a nyomozás során igénybe vehető jogorvoslatok között nem biztosítják a nyomozó hatóság és az ügyész eljárási szabálysértésének bírósági felülvizsgálatát.

1. A büntető felelősségre vonás Be.-ben kialakított eljárási modelljének alapja az eljárási funkciók megosztása és a vádelv (Be. 1. és 2. §). Az eljárási modell az Alkotmány rendelkezésein alapul, tükrözi a hatalmi ágak elválasztását, az állam büntető hatalmát gyakorló szervezetek, az ügyészség és a bíróság alkotmányos jogállását (197/D/2000. AB határozat, ABK 2006. március, 225, 228.).

A legfőbb ügyész és az ügyészség alkotmányos jogállását, közjogi helyzetét értelmező 3/2004. (II. 17.) AB határozat (ABH 2004, 48.) megállapította, hogy az ügyészség – szemben a bíróságokkal – nem önálló hatalmi ág, de önálló alkotmányos szervezet (ABH 2004, 48, 58.). Az ügyészséget a – szélesebb értelemben vett – igazságszolgáltatás rendszerében az Alkotmányban meghatározott jogok illetik meg és meghatározott feladatokat köteles ellátni. A közvádloi funkciójából következően a közvádra üldözendő bűncselekmények esetén a vádemelésről vagy annak elejtéséről – a pótmagánvád törvényben meghatáro-

zott eseteit kivéve – kizárólag az ügyészség dönthet; ezt a döntését más szerv nem vizsgálhatja, és nem kényszerítheti az ügyészséget a vádemeléssel vagy a vád elejtésével kapcsolatos döntésének megváltoztatására. (ABH 2004, 48, 57–58.)

Az ügyészség és a legfőbb ügyész független, tevékenysége, eljárása során kizárólag az Alkotmánynak és más jogszabályoknak van alárendelve, nincs másik olyan szerv, amely felügyeleti, ellenőrzési, irányítási vagy utasítási jogot gyakorolhatna felette. Az, hogy a konkrét ügyben rendelkezésére álló tényeket, adatokat stb. az ügyész milyen módon értékeli, abból milyen következtetéseket von le, az ügyész szabad mérlegelési jogkörébe és szakmai felelősségébe tartozik. (ABH 2004, 48, 62.)

A büntetőeljárás funkciómegosztás alkotmányossági kérdéseit vizsgáló 14/2002. (III. 20.) AB határozat az Alkotmánybíróság gyakorlatából kiemelte, hogy az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság egyik alkotó eleméből, a hatalommegosztás alkotmányi elvéből következően „a hatalmi ágak elválasztásának alkotmányos szerkezetében a bírói hatalom függetlenségének kitüntetett szerepe van.” [17/1994. (III. 29.) AB határozat, ABH 1994, 84, 85.] A hatalommegosztás elvéből következik a bíróságnak az Alkotmány 45. § (1) bekezdésében meghatározott igazságszolgáltatási monopóliuma, amely végső soron az egyedi ügyekben, a 46. § (1) bekezdésében rögzített ítélkezési tevékenység kizárólagosságában ölt testet.

A folyamatában vizsgált büntető igazságszolgáltatás rendszerében a bíróságon kívül más szervezetek és személyek is részt vesznek. A részt vevő szervezetekhez (rendőrség, ügyészség, bíróság) a büntetőeljárás egyes szakaszaiban eltérő feladatok kapcsolódnak, amelyek teljesítésében az eljárási és a rájuk vonatkozó szervezeti törvények által meghatározott jogszabályi kereteken és elveken belül önállóak. A büntető igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó egyes funkciókat az Alkotmány is elkülöníti, s a már említett ítélkezési tevékenységen kívül az 51. § (2) bekezdésében nevesíti az ügyészség vádmonopóliumát, az 57. § (3) bekezdésében pedig a védelemhez való jogot. Az eljárási funkciómegosztás elvének tehát közvetlenül alkotmányi alapja van.

A vádrendszerű és kontradiktórius eljárás lényegéből fakadó követelmény, hogy az igazságszolgáltatás monopóliumával rendelkező bíróság és a közzvádloi hatalmat kizárólagosan birtokló ügyészség hatásköre, tevékenysége, mozgástere egyaránt átlátható, kiszámítható legyen. Az Alkotmány rendelkezéseiből az következik, hogy az ügyész közzvádloi monopóliumának éppúgy töretlennek kell lennie, mint ahogyan az ítélkezésben a bírói függetlenséget és a pártatlanságot megtestesítő állásfoglalásnak kell kifejezésre jutnia. (ABH 2002, 101, 112–113.)

2. Az Alkotmánybíróság határozataiban kifejtett fenti tételeknek nem mond ellent, hogy a bíróságnak már a nyomozás és a vádemelés szakaszában is van feladata. A nyomozási bíró, illetve a vádemelést megelőző eljárásban közreműködő magasabb szintű bíróságok feladat- és hatáskö-

rének egy része az alkotmányos alapjogok védelmét biztosítja a vádemelést megelőző eljárási szakaszban (Be. 207. §).

Az alkotmányos alapjogok fokozott védelmét szolgálja, hogy a nyomozás során igénybe vehető jogorvoslatok között a Be. szabályozza a felülbírálati indítványt, amely a nyomozó hatóság, illetve az ügyész hatáskörébe tartozó házkutatás, motozás, lefoglalás eseteiben az érintettek panaszt elutasító ügyészi határozat ellen további jogorvoslatot biztosít a bírósághoz [Be. 195. § (6) bekezdés]. A törvényalkotó ugyancsak e szabályok között helyezte el azt a sértettek jogállását erősítő rendelkezést, amely szerint a vádemeléstől történő ügyészi elzárkózás bizonyos esetekben lehetőségük van a pótmagánvádra (Be. 199. §).

A vádemelést megelőző bírósági hatáskör azonban nem jelenti a nyomozó hatóság és az ügyész tevékenysége feletti „törvényességi” felügyeletet. Ilyen bírósági jogkör nem vezethető le sem az Alkotmánynak a bíróság feladatait rögzítő rendelkezéseiből – sőt azzal ellentétes lenne –, sem a bírósághoz fordulás jogát alapjogként biztosító 57. § (1) bekezdésből. A nyomozás és a vádemelés ura az ügyész marad, akinek teljes szakmai kompetenciával és felelősséggel kell teljesítenie a bűnüldözéssel és a közzvádloi szereppel összefüggő, az Alkotmány 51. § (1) és (2) bekezdésén alapuló feladat- és jogkörét.

A Be. IX. fejezet IV. Címében meghatározott, a nyomozás során rendelkezésre álló jogorvoslatok nem sértik az Alkotmány 57. § (5) bekezdését sem, mivel biztosítják a nyomozó hatóság és az ügyész érdemi határozatai ellen a más szervhez, illetve az ugyanazon szervezeten belül a magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét.

Fenti indokokra tekintettel az Alkotmánybíróság a Be. IX. fejezet IV. Címével összefüggő, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására és megszüntetésére irányuló indítványt elutasította.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező rész 1. pontjára tekintettel rendelte el a határozat Magyar Közlönyben való közzétételét.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k., *Dr. Harmathy Attila s. k.,*
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k., *Dr. Kiss László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k., *Dr. Kukorelli István s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1161/B/2001.

**A Köztársasági Elnök
248/2006. (XII. 5.) KE**

**határozata
katonai főügyész és legfőbb ügyész helyettesének
kinevezéséről**

Az Alkotmány 52. § (1) bekezdés, valamint az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény 14. § (3) bekezdése alapján, a legfőbb ügyész javaslatára *dr. Kovács Árpádot* katonai főügyésszé, a legfőbb ügyész helyettesévé 2006. december 16-ai hatállyal, határozatlan időre kinevezem.

Budapest, 2006. november 29.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: V-3/5475/2006.

**A Köztársasági Elnök
249/2006. (XII. 5.) KE**

**határozata
legfőbb ügyész helyettesének kinevezéséről**

Az Alkotmány 52. § (1) bekezdés, valamint az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény 14. § (3) bekezdése alapján, a legfőbb ügyész javaslatára *dr. Bónomi Nóra Katalint*

a legfőbb ügyész helyettesévé 2006. december 16-ai hatállyal, határozatlan időre kinevezem.

Budapest, 2006. november 29.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: V-3/5472/2006.

**A Köztársasági Elnök
272/2006. (XII. 18.) KE**

**határozata
vezérőrnagyi előléptetéséről**

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *i*) pontjában biztosított jogkörömben, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 49. § (2) bekezdésének *a*) pontja alapján a honvédelmi miniszter előterjesztésére *dr. Kovács Árpád* dandártábornokot, katonai főügyésszé, a legfőbb ügyész helyettesévé történő kinevezésével egyidejűleg, 2006. december 16-ai hatállyal vezérőrnaggyá előléptetem.

Budapest, 2006. december 8.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Dr. Szekeres Imre s. k.,
honvédelmi miniszter

KEH ügyszám: V-5/5735/2006.

UTASÍTÁSOK

**A legfőbb ügyész
23/2006. (ÜK. 12.) LÜ
utasítása**

**a vagyonyilatkozat átadásáról, kezeléséről és az abban foglalt adatok védelméről szóló
10/2001. (ÜK. 7.) LÜ utasítás módosításáról**

A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 19. §-ának (6) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következő utasítást adom ki:

1. §

A vagyonyilatkozat átadásáról, kezeléséről és az abban foglalt adatok védelméről szóló 10/2001. (ÜK. 7.) LÜ utasítás 1. számú melléklete helyébe az utasítás melléklete lép.

2. §

Ez az utasítás 2007. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Kovács Tamás s. k.,
legfőbb ügyész

Melléklet a 23/2006. (ÜK. 12.) LÜ utasításhoz

„1. számú melléklet a 10/2001. (ÜK. 7.) LÜ utasításhoz

Vagyonynyilatkozat

SZEMÉLYI RÉSZ

A nyilatkozatot adó személyi adatai

Az ügyészségi alkalmazott

neve:
 szül. ideje: szül. helye:
 anyja neve:
 állandó lakásának címe:
 ügyviteli nyilvántartási sorszáma:
 munkáltató megnevezése, címe:
 szervezeti egység neve:
 vezetői megbízása:
 besorolásának időpontja, besorolási osztálya, fokozata:

Az ügyészségi alkalmazottal közös háztartásban élő házas-, illetve élettárs

neve:
 szül. ideje: szül. helye:
 anyja neve:
 állandó lakásának címe:
 ügyviteli nyilvántartási sorszáma:

Az ügyészségi alkalmazott

neve:
 szül. ideje: szül. helye:
 anyja neve:
 állandó lakásának címe:
 ügyviteli nyilvántartási sorszáma:
 munkáltató megnevezése, címe:
 szervezeti egység neve:
 vezetői megbízása:
 besorolásának időpontja, besorolási osztálya, fokozata:

Az ügyészségi alkalmazottal közös háztartásban élő gyermek

neve:
 szül. ideje: szül. helye:
 anyja neve:
 állandó lakásának címe:
 ügyviteli nyilvántartási sorszáma:

VAGYONI RÉSZ

I. Rész

A nyilatkozatot adó éves jövedelme:

..... év Ft.
 év Ft.
 év Ft.
 év Ft.
 év Ft.
 év Ft.

II. Rész

Vagyoni nyilatkozat

A) Ingatlanok

1. Lakástulajdon és lakótelek-tulajdon (vagy állandó, illetve tartós használat, haszonélvezeti jog):

a) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

c) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

2. Üdülőtulajdon és üdülőtelek-tulajdon (vagy állandó, illetve tartós használat, haszonélvezeti jog):

a) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

c) címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

3. Egyéb, nem lakás céljára szolgáló épület-(épületrész-)tulajdon (vagy állandó használat, haszonélvezeti jog):

a) megnevezése (zártkerti építmény, műhely, üzlet, műterem, rendelő, garázs stb.)
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) megnevezése (zártkerti építmény, műhely, üzlet, műterem, rendelő, garázs stb.)
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

c) megnevezése (zártkerti építmény, műhely, üzlet, műterem, rendelő, garázs stb.)
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

d) megnevezése (zártkerti építmény, műhely, üzlet, műterem, rendelő, garázs stb.)
 címe: város/község út/utca hsz.
 alapterülete: m², tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

4. Termőföldtulajdon (vagy állandó használat, haszonélvezeti jog):

a) megnevezése:
 címe: város/község hrsz., alapterülete: m²,
 művelési ága: tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) megnevezése:
 címe: város/község hrsz., alapterülete: m²,
 művelési ága: tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

c) megnevezése:
 címe: város/község hrsz., alapterülete: m²,
 művelési ága: tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

d) megnevezése:
 címe: város/község hrsz., alapterülete: m²,
 művelési ága: tulajdoni hányad:
 a szerzés ideje, jogcíme:

B) Nagy értékű ingóságok

1. Gépjárművek:

a) személygépkocsi: típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) tehergépjármű, autóbusz: típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 típus rendszám
 a szerzés ideje, jogcíme:

2. Védett műalkotás, védett gyűjtemény:

a) egyedi alkotások:
 alkotó cím nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 alkotó cím nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 alkotó cím nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:

b) gyűjtemény

..... megnevezés db nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 megnevezés db nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:
 megnevezés db nyilvántartási szám
 a szerzés ideje, jogcíme:

3. Egyéb, darabonként vagy készletenként (gyűjteményenként) a mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladó értékű ingóság:

a) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
 b) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
 c) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
 d) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:
 e) megnevezés azonosító adat
 a szerzés ideje, jogcíme:

4. Értékpapírban elhelyezett megtakarítás (részvény, kötvény, részjegy, kincstárjegy, vagyonjegy stb.):

..... megnevezés szám érték
 megnevezés szám érték
 megnevezés szám érték
 megnevezés szám érték
 megnevezés szám érték

5. Takarékbetétben elhelyezett megtakarítás:

..... pénzüintézet betétkönyv száma összeg
 pénzüintézet betétkönyv száma összeg
 pénzüintézet betétkönyv száma összeg
 pénzüintézet betétkönyv száma összeg
 pénzüintézet betétkönyv száma összeg

6. A mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladó készpénz:

..... Ft

7. Az összességében a mindenkori köztisztviselői illetményalap tízszeres összegét meghaladó pénzüintézeti számlakövetelés vagy más, szerződés alapján fennálló pénzkövetelés:

..... pénzüintézet számlaszám összeg
 pénzüintézet számlaszám összeg
 pénzüintézet számlaszám összeg
 pénzüintézet számlaszám összeg
 pénzüintézet számlaszám összeg

A pénzkövetelés jogcíme	A kötelezett neve, lakcíme	A követelés összege	A szerződés (követelés)	
			kelte	lejáratati ideje

IV. Rész

Gazdasági érdekeltségi nyilatkozat

A) rész

1. Az állami tulajdoni részesedéssel működő gazdálkodó szervezetben fennálló tisztség (a társaság vezető tisztségviselője, felügyelő bizottságának tagja) vagy érdekeltség:

I.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdálkodó szervezet neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, bt. esetén beltag/kültag stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezésekor aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:
9. a tisztség ellátásáért kapott tiszteletdíj:
10. a tisztség ellátásáért kapott költségtérítés:
11. a tisztség ellátásáért kapott egyéb juttatás (ingyenes gépjárműhasználat, ingyenes telefonhasználat stb.) és annak értéke:

II.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdálkodó szervezet neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, bt. esetén beltag/kültag stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezésekor aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:
9. a tisztség ellátásáért kapott tiszteletdíj:
10. a tisztség ellátásáért kapott költségtérítés:
11. a tisztség ellátásáért kapott egyéb juttatás (ingyenes gépjárműhasználat, ingyenes telefonhasználat stb.) és annak értéke:

III.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdálkodó szervezet neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltag/kültag stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezésekor aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:
9. a tisztség ellátásáért kapott tiszteletdíj:
10. a tisztség ellátásáért kapott költségtérítés:
11. a tisztség ellátásáért kapott egyéb juttatás (ingyenes gépjárműhasználat, ingyenes telefonhasználat stb.) és annak értéke:

*B) rész**Egyéb közlendők*

1. Gazdasági társaságban (közkereseti társaság, betéti társaság, egyesülés, közös vállalat, korlátolt felelősségű társaság, részvénytársaság) fennálló tisztsége (a társaság vezető tisztségviselője, felügyelő bizottságának tagja, könyvvizsgálója) vagy érdekeltsége:

I.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltág/kültág stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezéskori aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

II.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltág/kültág stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezéskori aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

III.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltág/kültág stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezéskori aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

IV.

1. cégbejegyzés száma:
2. gazdasági társaság neve, formája:
3. székhelye:
4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltág/kültág stb.):
5. a tulajdoni érdekeltség keletkezéskori aránya: %
6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
7. nyereségből való részesedése: %
8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

V.

1. cégbejegyzés száma:
 2. gazdasági társaság neve, formája:
 3. székhelye:
 4. az érdekeltség formája (tulajdonos, részvényes, Bt. esetén beltag/kültag stb.):
 5. a tulajdoni érdekeltség keletkezéskori aránya: %
 6. a tulajdoni érdekeltség jelenlegi aránya: %
 7. nyereségből való részesedése: %
 8. a gazdasági társaságban viselt tisztsége:

Kelt:, év hó nap

.....
 aláírás
 (csak munkáltatónak átadott példányon)”

KÖRLEVELEK

5/2006. (ÜK. 12.) együttes főv. körlevél

a vádképviselőt, illetve a másod- és harmadfokú büntetőbírói eljárás során előterjeszhető egyes ügyészi nyilatkozatokról és indítványokról

A Magyar Köztársaság ügyészsége szervezetéről és működéséről szóló 25/2003. (ÜK 12.) LÜ utasítás 5. § (2) bekezdésének a) pontjában adott felhatalmazás alapján – a Katonai Ügyek Főosztálya, valamint a Gyermek- és Ifjúságvédelmi Önálló Osztálya vezetőjével együttesen – a következő körlevelet adjuk ki:

Az ügyészség polgári jogi felelősségnek megállapítását leggyakrabban megalapozó egyes nyilatkozatok szakszerűbbé tétele érdekében a jövőben a vádképviselőt ellátó ügyész a vádat akkor ejtheti el, a vádlott felmentését abban az esetben indítványozhatja, ha azt a közvetlen szakmai fe-

lettes – akadályoztatása esetén a jogkörében eljáró – ügyész engedélyezi. A másod-, valamint a harmadfokú bíróság mellett eljáró ügyész csak a közvetlen szakmai felettes – akadályoztatása esetén a jogkörében eljáró – ügyész hozzájárulásával vonhatja vissza a vádlott felmentését támadó fellebbezést, illetve tehet indítványt a vádlott felmentésére.

A körlevél rendelkezéseit 2007. január 1. napjától kell alkalmazni.

Dr. Polt Péter s. k.,
 címzetes legfőbb ügyészségi főtanácsos
 főosztályvezető ügyész

Dr. Kovács Árpád s. k.,
 dandártábornok
 főosztályvezető ügyész

Dr. Lajtár István s. k.,
 osztályvezető ügyész

SZEMÉLYI HÍREK

Megkövetés

Dr. Baranyai Ferenc Heves megyei főügyész helyettes 1957. január 15. napjával, politikai állásfoglalása és megnyilatkozásai miatt az akkori legfőbb ügyész alacsonyabb beosztásba helyezte át, majd ügyészségi szolgálati viszonya 1957. március 1. napjával megszűnt.

Ezért Őt, az ügyészi szervezetben lezajlott törvénytelenségek áldozatai emlékének megörökítéséről szóló 10/2006. (ÜK. 4.) LÜ utasítás 2. §-ának (1) bekezdése alapján a legfőbb ügyész az ügyészi testület nevében megkövette.

Kinevezések

A legfőbb ügyész kinevezte

dr. Vincze István mb. győri,
dr. Nagy Kálmán mb. debreceni fellebbviteli főügyészeket
szolgálati helyükön fellebbviteli főügyésszé;

dr. Takács Róbert győri városi ügyészségi csoportvezető ügyészt szolgálati helyén vezető ügyésszé;

dr. Arany Vanda Angéla battonyai,
dr. Molitorisz Endre Attila békéscsabai,
dr. Sas Ildikó gyulai,
Záhorszkiné dr. Gyarmati Ágnes balassagyarmati,
dr. Zele Gabriella salgótarjáni városi ügyészségi titkárokat
szolgálati helyükön ügyésszé;

dr. Bíró Viktor Zsolt orosházi,
dr. Vajda Zoltán győri,
dr. Pityi Norbert balassagyarmati városi ügyészségi fogalmazókat
szolgálati helyükön ügyészségi titkárrá.

Áthelyezések

A legfőbb ügyész áthelyezte

dr. Kovács Gergely budakörnyéki ügyészségi ügyészt a Pest Megyei Főügyészséghez,
dr. Koncsek Kornél szekszárdi városi ügyészségi ügyészt a Tolna Megyei Főügyészséghez
főügyészségi ügyészi munkakörbe;

dr. Sándor Roland miskolci városi ügyészségi fogalmazót budapesti kerületi ügyészséghez,

a Pest megyei főügyész áthelyezte

dr. Bognár Ákos budaörsi városi ügyészségi ügyészt,
dr. Eperjesi Olga budaörsi városi ügyészségi titkárt a Budakörnyéki Ügyészséghez.

Megbízások

A legfőbb ügyész megbízta

dr. Pongrácz Gabriella főosztályvezető-helyettes ügyészt
szolgálati helyén a főosztályvezető ügyészi feladatok ellátásával;

dr. Bakonyi Ágnes legfőbb ügyészségi ügyészt
szolgálati helyén a Közigazgatási Jogi Osztály osztályvezető ügyészi feladatainak ellátásával.

Vezetői tisztségről lemondás

A legfőbb ügyész

dr. Juhász Imre barcsi városi vezető ügyészt vezetői tisztségéről lemondását tudomásul véve, szolgálati helyén ügyészi munkakörbe helyezte át.

Szolgálati viszony megszűnések

Szolgálati viszonya megszűnt

Várkonyi Tibor műszaki igazgató, legfőbb ügyészségi ügyintézőnek,

dr. Szidor László címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, főügyészségi tanácsos, Hajdú-Bihar megyei főügyészségi csoportvezető ügyésznek,

dr. Vámos Sándor szolnoki városi vezető ügyésznek,
dr. Szente László tatabányai városi ügyészségi ügyésznek,

dr. Tamási Gábor budapesti nyomozó ügyészségi titkárnak,

Stefánik János legfőbb ügyészségi gépjárművezetőnek.

KÖZLEMÉNYEK

Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére

A legfőbb ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (Üsztv.) 14/C. §-ának (1) bekezdése és 16. §-ának (4) bekezdése alapján

pályázatot hirdet

- a Legfőbb Ügyészség Közigazgatási Jogi Főosztályára főosztályvezető ügyészi,
- a Győri Városi Ügyészségre gyermek- és ifjúságvédelmi büntetőjogi csoportvezető ügyészi és
- a Budapesti VI. és VII. Kerületi Ügyészségre büntetőjogi csoportvezető ügyészi állás betöltésére.

Az ügyész kinevezésének általános feltételeit az Üsztv. 14–14/C. §-ai állapítják meg.

A főosztályvezető ügyészi állásra határozatlan időre kinevezett ügyészek pályázhatnak. A kinevezés további feltétele, hogy a jelölt ügyészségen, közigazgatási jogi szakterületen szerzett legalább tízéves ügyintézői és három éves vezetői tapasztalattal rendelkezzen, valamint járuljon hozzá nemzetbiztonsági ellenőrzéséhez.

A Győri Városi Ügyészség csoportvezető ügyészi álláshelyére való kinevezés különös feltétele, hogy a pályázó legalább ötéves büntetőjogi szakági ügyészi gyakorlattal rendelkezzen. A pályázat elbírálásakor a gyermek- és ifjúságvédelmi szakterületen szerzett tapasztalat és idegen nyelv ismerete előnyt jelent.

A Budapesti VI. és VII. Kerületi Ügyészség csoportvezető ügyészi álláshelyére való kinevezés feltétele, hogy a pályázó büntetőjogi szakágban szerzett ügyészi gyakorlattal rendelkezzen.

Az ügyész nem lehet tagja pártnak és politikai tevékenységet sem folytathat.

A nem ügyész pályázót a legfőbb ügyész első alkalommal – az Üsztv. 14. §-ának (4) bekezdésében írt feltételektől függően – három évre vagy határozatlan időre nevezi ki.

Az ügyész járandóságára az Üsztv. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázat kellékei: a legfontosabb személyi adatokat, szakmai életutat bemutató fényképes önéletrajz, az előírt képesítési és – a büntetlen előélet, valamint a választójog kivételével – az egyéb követelményeknek megfelelést igazoló okiratok, vagy azok hiteles másolatai.

A nem ügyész pályázónak külön íven egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben választójogának meglétére hivatkozik, valamint kijelenti, hogy nem áll leg súlyosabb fegyelmi büntetés hatálya alatt, továbbá hozzájárul a bűnügyi nyilvántartást vezető szerv megkereséséhez és a nyilvántartás teljes körére vonatkozó adatszolgáltatáshoz, valamint a pályaalakmassági vizsgálat elvégzéséhez, ebben tudomásul veszi egészségügyi és személyes adatainak kezelését és vállalja a vizsgálati költségek megelőzését.

A pályaalakmassági vizsgálat költsége a pályázót terheli, ha kinevezésére nem kerül sor.

A nem ügyészségi alkalmazottnak a pályázathoz mellékelnie kell a személyes adatok kezeléséhez való hozzájárulását, melyben arról is nyilatkozik, hogy a személyes adatait tartalmazó adathordozót eredménytelen pályázat esetén visszakéri, vagy hozzájárul azok további pályázatok során való felhasználásához.

A nem ügyész és a nem ügyészségi titkár pályázónak nyilatkoznia kell arra vonatkozóan is, hogy az ügyészségi szolgálati viszony létesítésekor az Üsztv. 94/B. §-a alapján – az előírtaknak megfelelően – vagyonnyilatkozatot tesz.

Az ügyészségi alkalmazottnak a pályázatban nem kell szerepeltetni, illetőleg nem kell csatolni mindazt, amit a személyi nyilvántartás tartalmaz.

A pályázatokat az illetékes ügyészi tanács véleményezi.

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatoknak

– a főosztályvezető ügyészi álláshely esetében a Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztályára (1055 Budapest, Markó u. 16.) 2007. január 30-án 15 óráig,

– a Győri Városi Ügyészség csoportvezető ügyészi álláshelye esetében a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészségre (9021 Győr, Szent István u. 6.) 2007. február 15-én 15 óráig és

– a Budapesti VI. és VII. Kerületi Ügyészség csoportvezető ügyészi álláshelye esetében a Fővárosi Főügyészségre (1054 Budapest, Akadémia u. 13.) 2007. január 10-én 15 óráig

kell beérkezniük.

A pályázat eredményéről a jelentkezőket a pályázati határidő lejártát követő hatvan napon belül értesítjük.

*Személyügyi, Továbbképzési
és Igazgatási Főosztály*

**Pályázati felhívás
katonai főosztályvezető ügyészi állás betöltésére**

A Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze – az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (Üsztv.) 14/C. §-ának (1) bekezdése és 16. §-ának (4) bekezdése alapján

pályázatot hirdet

a Katonai Főügyészség Katonai Ügyek Főosztályán főosztályvezető ügyészi munkakör betöltésére.

Az ügyész kinevezésének általános feltételeit az Üsztv. 14–14/C. §-ai állapítják meg.

A pályázat elnyerésének különös feltételei a következők: a határozatlan időre szóló ügyészi kinevezés, a hivatásos katonai szolgálatra való alkalmasság, a nemzetbiztonsági ellenőrzéshez való hozzájárulás és büntetőjogi szakágban szerzett ügyészségi gyakorlat. Előnyben részesülnek azok a pályázók, akik legalább középfokú idegen nyelv-tudással, vezetői tapasztalattal rendelkeznek.

Az ügyészségi alkalmazottak a személyi nyilvántartásban meglévő adatokra és okiratokra hivatkozhatnak.

Az Üsztv. 94/B. §-a alapján az ügyészségi szolgálati viszony létesítésekor az ügyész vagyonynyilatkozat tételére köteles.

Az ügyész járandóságára az Üsztv. rendelkezései vonatkoznak.

Az álláshelyre beérkező pályázatokat a Katonai Főügyészség Ügyészi Tanácsa és a katonai főügyész véleményezi.

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatoknak a Katonai Főügyészség Személyügyi és Információs Önálló Osztályára (1363 Budapest, Pf. 10.)

2007. január 31-én 15 óráig

kell beérkezniük.

A jelentkezőket a pályázat eredményéről a benyújtási határidő lejártát követő egy hónapon belül értesítjük.

*Katonai Főügyészség
Személyügyi és Információs
Önálló Osztály*

Helyesbítés

Az Ügyészségi Közlöny 2006. évi 10. számának 567. oldalán a legfőbb ügyész tudományos pályázati felhívásában a pályázatok benyújtásának határideje helyesen: *2007. március 5.*

5 érvünk van:

hivatalos és hiteles
jogszabályszovegek

hasznos kiegészítők
(pl. iratmintatár)

rendszeresen
aktualizált
kommentárok

megújult, gyors
keresőprogram

online frissítés
naponta

+1 klubtagság

Előfizetésével Ön jogosult lesz a Közlöny Klub névre szóló prémium kártyájára, amellyel nem csak a Magyar Hivatalos Közlönykiadó boltjaiban részesül azonnali árkedvezményben, hanem az Euro Discount Club partnercégeinél is országszerte.

Akció: 69 000 Ft + áfa*
diákkedvezmény: 50%

 www.mhk.hu
06 (80) 200-723

- Előfizetem a **Hivatalos Jogszabálytár** önálló változatát egy évre példányban. Előfizetési periódus: 2007. január–december. 2007. évi kedvezményes előfizetési díj: **69 000 Ft + áfa**, rendszerbe lépési díj nincs. Többfelhasználás hálózati verzióinkról kérjük, érdeklődjön zöldszámunkon!

- Igénybe kívánom venni a diákok részére fenntartott 50% kedvezményt. Diákigazolvány sorszáma:

Név, cím:

Ügyintéző, telefon:

Kézbesítési cím és név:

Dátum: Cégszerű aláírás:

*Ajánlatunk a 2006. december 31-ig beérkezett új, éves előfizetésekre vonatkozik.

Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó **1394 Budapest 62, Pf. 361** postacímére, illetve a **266-8906-os** vagy a **266-5190-es** faxszámra küldje vissza. Megrendelését feladhatja a www.mhk.hu honlapon vagy a jogszabalytar@mhk.hu e-mail címen is.

Ha a Közlöny Klub tagságra és az azzal járó kedvezménykártyára nem tart igényt, jelezze itt:

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2007. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel). Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2007. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	99 792 Ft/év	Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	15 120 Ft/év
Hivatalos Értesítő	15 372 Ft/év	Közlekedési Értesítő	24 696 Ft/év
Határozatok Tára	22 932 Ft/év	Kulturális Közlöny	18 900 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	5 544 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	20 160 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	18 900 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	15 372 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 788 Ft/év	Oktatási Közlöny	21 924 Ft/év
Belügyi Közlöny	25 452 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	30 492 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	22 176 Ft/év	Sportértesítő	5 040 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	27 720 Ft/év	Statisztikai Közlöny	13 104 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 528 Ft/év	Szociális Közlöny	15 624 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	18 396 Ft/év	Turisztikai Értesítő	11 844 Ft/év
Gazdasági Közlöny	23 436 Ft/év	Ügyvédségi Közlöny	6 552 Ft/év
Hírközlési Értesítő	6 552 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alap Hírlevele	5 040 Ft/év
Honvédelmi Közlöny	18 648 Ft/év	Pénzügyi Szemle	19 908 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	15 876 Ft/év	L'udové noviny	3 780 Ft/év
Jogtanácsadó	6 804 Ft/év	Neue Zeitung	4 788 Ft/év

Cégek Közlöny CD

A **Cégek Közlöny** hatályos és hiteles céginformációs – az üzleti életben részt vevők számára nélkülözhetetlen, naprakész – adatbázisát tartalmazó, heti rendszerességgel lemezen megjelenő lap formátuma 2007. október 1-jétől várhatóan megújul. Erre tekintettel a CD a 2007. évben január 1-jétől szeptember 30-ig fizethető elő. A háromnegyed éves előfizetés díja a 20%-os áfával: 106 272 Ft.

Közbeszerzési Értesítő

A hetente több száz, minden szakterületre kiterjedő közbeszerzési felhívás részletes leírását és feltételeit tartalmazó **Közbeszerzési Értesítő** című hivatalos lap révén az előfizetők a leggyorsabban, autentikus forrásból értesülhetnek a pályázatokról. Az Értesítő – a tervezett formátumváltás miatt – a 2007. évben fél évre fizethető elő. A féléves előfizetés díja áfával: 55 062 Ft.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (CD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2007. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft

2006. december 31-ig történő 2007. évi teljes éves előfizetés esetén az önálló változat díja: 69 000 Ft.

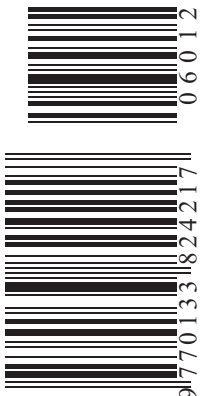
Az EU-JOGSZABÁLYTÁR (CD)

Az Európai Unió Jogszabályai gyűjteményének 2007. évi éves előfizetési díja

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2006-os évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti küllalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. Ára: 12 000 Ft + áfa.

A szerkesztésért felelős: dr. Miks Antal

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.). A kiadásért felelős: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746,

e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen, 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.;

1394 Budapest 62., Pf. 357.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Fama Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti

Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu).

Éves előfizetési díj: 5796 Ft áfával. Egy példány ára: 525 Ft áfával. A 2007. évi éves előfizetési díj: 6552 Ft áfával.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 1419-1091

Formakészítés: SPRINT Kft.

06.4104 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.